

ДЕТСКА ДАЛОСТЬ

ГОДИНА ДВАНАДСЕТА

1926—1927

КНИЖКА ТРЕТА

ПРИКАЗКА

Марчо, почвамъ. Спри, не мъркай!
Не ми бъркай!

... Яхналь дъдо бълобрядъ
конь крилатъ.
Отлетѣлъ въ богатъ палатъ.
Спрѣлъ при Сънча лекокриль.
Три дни съ него ялъ и пилъ.
Сънчо дѣда упоилъ,
съ мрежа златна го уплемъ,
коня буенъ му отнелъ
и далече отлетялъ.
А пѣкъ дѣдо спалъ, спалъ, спалъ...

Може и сега да спи.
Ти, мой Марчо, потърпи.
Азъ отивамъ да узная,
и тогасъ ще чуешъ края.

Ранъ-Босилекъ

